

Jaké požadavky mají senioři na péči o zdraví?

prof. RNDr. PhMr. Jan Solich, CSc.

Na dotazník, který dala k dispozici Koalice pro zdraví, odpovědělo anonymně celkem 446 členů Svazu důchodců ČR (334 žen a 112 mužů), 118 bylo z venkovských míst a 328 z měst. Toto rozdělení jsme však použili jen u několika otázek, u většiny otázek byly totiž názory v jednotlivých skupinách téměř shodné.

Jde sice o orientační průzkum, přesto je vhodné, aby i lékárníci a lékaři znali přání nejstarší generace, která je pravidelným hostem zdravotnických zařízení.

91,5% seniorů chce od lékaře znát **svoji diagnózu a výsledky vyšetření**, které ke stanovení diagnózy vedly. **89,2%** chce znát i **výhled svého onemocnění a 87%** dotázaných chce také znát **dobu a míru omezení**, které nemoc způsobí. **85,2%** dotázaných pak zdůraznilo, že chce **znát pravdu o své nemoci dříve než jejich příbuzní**.

Na otázku zda senioři chtějí znát podrobnosti o **kvalitaci ošetřujícího lékaře** a jeho výsledky léčby odpovědělo kladně **70,4%** a zbývající nepovažují tuto informaci za důležitou. U vážnějších onemocnění si přeje **78,5%** dotazovaných **konzultaci s dalšími lékaři**. **79,8%** pak odpovědělo, že by chtělo od lékaře znát **důvody** každého lékařského výkonu včetně možných komplikací.

Většina seniorů si přeje **dobrý osobní kontakt** se svým lékařem a proto jen **50,2%** by volilo možnost konzultace po telefonu. O něco větší zájem zde byl u venkovských seniorů – **54,2%**.

87,9% seniorů kritizuje dlouhé čekací doby na plánovanou vyšetření v čekárnách řady zdravotnických zařízení a jen malá část zdůvodnila čekání, že starší generace nespěchá a v čekárnách si počká. **Možnost volby zdravotnického zařízení** hodnotí **kladně 85,7%** dotazovaných.

Považují za důležité, že **77,6%** seniorů má **svého lékaře, kterému plně důvěřuje** – u žen je to **79,0%**, u mužů jen **73,2%**. Na venkově má důvěru **79,7%** a ve městech **76,8%**. Příčinou

nedůvěry je nejčastěji střídání lékařů, špatná komunikace, nedostatek času na rozhovor či dokonce i nezájem o pacienta.

Obdobný dotaz byl položen i na služby lékáren. **Svého lékárníka**, kterému plně důvěřuje má **53,4%** dotázaných (ženy 56,3 %, muži 44,6 %, na venkově 62,7 % a ve městech 50 %). Tyto údaje nejsou jistě špatné, ale domnívám se, že by mohly být obdobné jako u lékařů. Co je příčinou? Hlavním problémem je nejednotná cena a výše doplatků u jednotlivých léků.

Z poznámek uvedených u této poslední otázky si totiž můžeme sestavit různé praktiky, které lékárníci používají k získání pacientů. Není třeba je uvádět, lékárníci či Komora je jistě znají – od různých karet, legitimací, dárek, snížení doplatku, vydání léků u lékaře či posílání pacienta lékařem do jisté lékárny až po finanční odměnu za Rp., atd.atd. Proto ta „turistika“ a vyhledávání určitých lékáren. Nejen peníze zde však hrají roli, stále jsou připomínky o nezájmu či nevhodném jednání pracovníka či pracovník lékárny, špatná komunikace, neochota apod. O to více pak potěší všechna kladná hodnocení a potvrzení, že mají „svého“ lékárníka.

To je přece cílem moderní lékárenské péče. Jsou všichni absolventi farmaceutických fakult a jejich další spolupracovníci stejného názoru?

prof. RNDr. PhMr. Jan Solich, CSc.
Tř. Eduarda Beneše 15,
Hradec Králové
e-mail: jan.solich@faf.cuni.cz